

SLOVENSKI NAROD.

izhaja vsak dan zvečer, izmisi redelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se bli govornijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . K 22.— | Cetrt leta . . . K 5-50
Pol leta . . . „ 11.— | En mesec . . . „ 1-90
Za pošiljanje na dom se računa za vse leto K 2.—.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . K 25.— | Cetrt leta . . . K 6-50
Pol leta . . . „ 13.— | En mesec . . . „ 2-30

Naročba se lahko z vsakim dnevom, a hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Lst se ustavlja 10. dan po poteku naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Naša nesreča.

Z dežele, 31. julija.

Kakor blisk z jasnega nas je zadelo poročilo, da je deželni odbor v seji 22. julija sklenil, da ne izplača deželnih podpor za razne nujne naprave. Upali smo dolgo, da bo deželnemu odboru vendar mogoče, najti kak izhod in izplačati deželne prispevke, čeprav jih deželni zbor ni potrdil. Ko smo potem čitali v »Slov. Narod« pojasnilo, da deželni odbor po zakonu in ob lastnem jamstvu ne sme ničesar dovoliti, smo seveda že slutili, kaj da pride. In prišlo je! Deželni odbor je odklonil prispevke.

Postopanje deželnega odbora je popolnoma pravilno in zakonito. To je očitno in temu ni ugovora. Kar je »Slovenec« povedal v tem oziru, le potrjuje, da deželni odbor pravilno postopa.

Razen tistih podpor, ki jih je deželni odbor že odklonil, je pa še drugih, katere čaka ista usoda. Ko so člani

komisije za pogozdovanje Krasa v zadnji seji videli debele solze, ki so rosile g. Povšetu lice, so že vedeli, pri čem da so, da namreč tudi za pogozdovanje Krasa letos ne bo dobiti deželnega prispevka. Sicer je g. Povše pripovedoval, da je od »merodajne osebe« z Dunaja dobil pismo, da sme deželni odbor dovoliti to podporo, ali to je čisto brez pomena. Deželni odborniki so sami osebno odgovorni za sklepe dež. odbora in je na celem svetu ni tako merodajne osebe, da bi mogla deželnim odbornikom dovoliti hudodelstvo zlorabe svoje oblasti.

Torej tudi pogozdovanje Krasa bo letos trpelo na veliko škodo prebivalstva in cele dežele.

Še hujše kakor to, pa zadene kmetško ljudstvo žalostno dejstvo, da se ni izvršila že toliko let zahtevana reorganizacija deželne zastavbinskega urada.

Cesar je potrdil postavbo, s katero se dovoljuje deželi ustanoviti melioracijski sklad. S tem so pridobljena sredstva, da se lahko napravijo takoj tisti vodovodi in vodnjaki, na katere ljudstvo že dosti let tako težko čaka. Denar je zdaj zagotovljen in v deželi bi se lahko v kratkem času izvršile vse te naprave. Manjkajo samo načrti.

V ta namen, da se napravijo načrti, je deželni odbor predlagal, naj se organizira zastavbinski urad in naj nastavi za ta dela potrebne tehnične moči.

Veseli smo bili te vesti in upali, da deželni zbor pritrdi temu nasvetu in nastavi takoj potrebne tehnike, ki bi izdelali načrte za razne naprave. Toda — učkali smo veliko razočaranje. Zastopniki kmetškega ljudstva, zastopniki kmetških koristov z razgrajanjem in vpitjem razgnali deželni zbor, da ta ni mogel ničesar skleniti in

s tem tudi preprečili reorganizacijo zastavbinskega urada.

Vsled tega se zgradba raznih nujnih vodovodov zavleče zopet za dve ali tri leta ali morda še za dlje časa, na veliko škodo kmetškega ljudstva. Za to veliko škodo se imamo zahvaliti tistim katoliškim poslancem, o katerih so nam duhovniki pripovedovali, da bodo v deželnem zboru delali na korist in blagor kmetškega ljudstva!

V Ljubljani, 1. avgusta.

Cesar Viljem ima besedo!

Predvčerajšnjem je obiskal cesar Viljem svoje pozabljene Frize. V Emdenu ga je na kratko pozdravil nadžupan, na kar je cesar spustil svoj običajni, nad pol ure trajajoči govor. Večina njegovega govora so bile vsakdanje ljubeznivosti in navadni pokloni, vendar pa ni manjkalo tudi proroških »šlagerjev«. Primerjal se je velikemu »kurfürstu« in Frideriku Velikemu, ki sta se bojevala za notranjo slovo. »To navajam«, je rekel cesar, »zato, da vam dokažem, da ni moja zasluga, ako hodim ista pota. Bogu je dopadlo »podariti« cesarju Viljemu Velikemu to, kar se je njegovima prednikom odreklo. V državi v Pruski na prvem mestu. Pruski kralj ima zopet to, česar si ni mogel noben pruski kralj priboriti — potrebno oboroženo moč.« Zelo »toložilne« so bile tudi naslednje besede: »Načrti se sestrpeti, ne da bi tožili.« Resnično velik zgled, ki bi si ga naj mnogi mojih podanikov vzeli v svoje ravnanje. — Tu je mislil cesar gotovo na svoje — Poljake!

Kriza v Srbiji poravnana.

V Srbiji se je izvajal zadnje dni tih, toda ljud politični boj. Zmagala je kraljeva ideja s kompromisom med bojujočima se strankama. Ta uspeh je vidno razveselil kralja. Zato je pozval predvčerajšnjem člane senata in skupščine k sebi

v konak. Z veseljem je pozdravil doseženo sporazumljenje ter rekel med drugim: »Pri podelitvi nove ustave mi ni bilo v mislih, ustvariti nove temelje za vsakojaka nasprotja in razpore, ker sem bil in sem prepričan, da se v tem resnem trenutku z znanimi malenkostnimi prepornimi vprašanji naše notranje politike sploh ne smemo pečati. Moja želja je bila, ustvariti trdno oporo za uspešni razvoj naše dežele ter nuditi vsakomur priliko, da pripomore po svojih močeh v službi za domovino in kralja v državnem in gospodarskem ozdravljenju Srbije. Dandanes se ne moremo lotevati svetovnega tekmovanja za več ali manj dosegljivo politično svobodo. Zunanji svet ugiba, zakaj je naglašal tako izrazito kralj Aleksander »resni položaj« in nepravi trenutek za doseg politične svobode. Skupščinarji pa so kralja vse-kakor dobro razumeli ter tudi delovali kot pravi patrijotje, ko so zatajili vse svoje strankarske ozire ter se složili k skupnemu delu.

Chamberlain in Buri.

Angleški kolonijski minister Chamberlain je pokazal prvič svojo ljubezen do Burov — seveda le bolj z besedami — ko je odklonil predlog guvernerja lorda Milnerja, naj se sistira kapska ustava. Tudi v svojem zadnjem govoru v kolonijski debati je široko razkladal Chamberlain, kaj »govor« Burov. Izjavil je, da bo Anglija pripomogla Burov do blagostanja »kakršnega še niso nikoli v preteklosti uživali«. Buri se bodo te obljube pač tako razveselili, kakor ptiček, ki se ga zapre v kletko, pa se mu prinese sladčic, kakršnih ni bil vajen v prostosti. Ne bodo mu dišale najbolje jedi in pobešal bo vključ vseh gospodarstev skrbljivosti žalostno pristrizene peruti. Tudi ne stoji vsa ta obečana dobrosrčnost nič kaj v pravem razmerju z dosedanjimi angleškimi čini. Saj so Buri imeli dovolj lepo blagostanje in zadovoljnost, preden so jim

LISTEK.

Na deželi med Slovenci.

Zapiski in misli popotnika. Ruski spisal dr. Damov.

V. Bled.

(Dalje.)

Približam se k jezeru ter si ogledujem obzore. Mimo mene vesla z veselimi smehom in žumom zaljubljen parček. Za njima sledi čoln s priletnim veslarjem in z ne več mlado gospo. Odloživši knjigo ter držeča v jedni roki solnčnik, pripoveduje nekaj starcu; njeno shujšano lice s pravilnimi črtami, velike oči in na lahno se razpletajoči bujni lasje, pričajo o nedavnih in še ne povsem ugasli lepoti. Za njunim sledom se lahko gugata dve večji ladjici. V jedni izmed njih se nahaja vsa rodbina. Oče s pipo v ustih — brčkone Nemec — se je nastanil z dvema polnoličnima hčerškama pri krmilu ter pozorno opazuje gibanje še mladega sina, upravljajočega tukaj brčkone prvič posel veslarja. Na drugi ladjici se peljeta mimo dva že priletna gizdalina v svilnatih srajcah in lahnih jopičih ter se v francoščini vneto pričkata med seboj. Klobuka s širokimi okrajci, gole prsi, hlače, segajoče do kolen ter črevlji iz ličja pahnili bi ju v drugih okoliščinah iz človeške družbe

— tukaj pa sta v svojih svilnatih srajcah in platnenih jopičih ne zgolj gojenca daleč naokrog znanega »Naturazta« Riklja, marveč tudi pravcata gizdalina.

Od ne preveč oddaljenega otoka so odrinili okorni kmetški čolni z božjepotniki, kateri pojoči potihoma pobožno pesem, so pluli počasi mimo mene. Pa tudi ti so se kmalu skrili mojim radovednim očem. Utihihnila je njih resnoba, tolažljiva pesem in poprejšnji mir je zopet zavladal naokrog.

Ozračje je kar duhtelo od svežosti. Poslednji žarki so še osvetljevali temena lesov in vrhove jasno predločujočih se mračnih gorskih grebenov. Vse je za nekaj časa utihnilo in umrlo in le medlo zvonjenje v bližnji cerkvi na otoku je dramilo mir in tišino vladajočo nad tem božanstvenim in krasnim krajem.

Ta zvon se ne imenuje zaman »čudodelni« oznanovalec sreče. Ali je res — vprašam samega sebe — prava sreča opoteča? Ali pa se nemara nahaja ona sredi nas in le ljudje, ne znajoč ceniti sebe in obkoljujoče jih prirode, je ne znajo ujeti in se okoristiti ž njo? Vsekakor pa ta zvon ne preneha klicati še v bodoče mnoge v ta kotiček miru in sreče.

Že ni bilo več daleč do šestih, ko sem korakal mimo v skalo vsekane spomenika Anastazija Grūna, mimo gradu in

mimo celic zdravilnega zavoda Rikljevega ter dospel k skromnemu obelisku Prešerna blizu »Curhaus«. Godba je ravno kar zasvirala Komzakov marš. Ljubitelji godbe — veslarji so se kakor na povelje izkrcali na obrežje ter hiteli na koncert domačih, dasiravno ne preslabih godcev. Tu se je pričelo zopet drugo življenje. Resno občinstvo in bolniki v čudoviti opravi so zasedli klopi na obrežju, ali pa so se poslušajoči godbo sprehajali po ozkem drevo-redu parka. Prostorna veranda restavracije »Curhaus«, kakor tudi nji sosednji prostor za ljubitelje »Lawn-tennis« sta se napolnila večinoma z židovskimi denarnimi veljaki. Šum, hrup ter zlasti glasno izražano odobravanje krivonosih in debeloustnih sinov in hčerk Izraela so neprijetno rezali moja že itak nič kaj posebno muzikalna ušesa. Nagledavši se do sitega tega flirta, sem šele pozno zvečer zapustil to raznobarvno množico in šel na stanovanje.

Prvi dan mojega spoznanja z Bledom in z njegovim življenjem se je končal zame z neko utrujenostjo. Toda močni utis in prekrasno vreme sta oblačevala moje bolečine v nogah in fizično utrujenost. Razun lastnih mičnostij ima Bled še to ugodnost, da more ondot iti človek brez velikega truda na potovanje in šetanje na vse strani.

Poldrugo uro hoda od Bleda, med

vasmi Zasipom in Javornikom, nemški Asp Jauerburg,*) se nahaja mičen vodopad z nedavno izklesano romantično potjo pogorskega in nenavadno globokega potoka. V oddaljenosti 6—9 ur leži zgodovinsko Bohinjsko jezero burne in divje Save.

To je tragična in zgodovinska krajina, ki je bila svoje dni zibeljka paganskih knezov, kakor jo je mično opeval Prešern v svoji klasični pesmi »Krst pri Savici«. Takisto tudi od tod ni več daleč in pod vodstvom večjih hribolazcev ne več nevarno potovanje na vrhove tukajšnjih gor. Najbližji grebeni so: Črna prst, Stol in Triglav. Prvi izmed njih je bogat planinske flore, drugi z razgledi na lednike, a orjaški Triglav z zasneženimi soteskami in daleč segajočim razgledom po planinah in Jadranskem morju. Kdor ima končno poln žep in dokaj časa, temu ni težko priti z Bleda v Postojino (z znano podzemeljsko jamo), na južno Korosko, na Tirolsko, na Jadransko morje in celo v Italijo. Vse to vsled ugodnih potnih zvez Bleda z ostalim svetom in niti tako drago niti daleč. Komur pa je neprijetno, ali kdor ne potrebuje šetanja, najde na mestu dovolj vedrila in zabave.

*) Tudi tukaj, kakor na Štorskem, se je že posrečilo Nemcem ob svojem času zasejati čudovite termine. Tako se imenujejo povsem neopravičeno vasi: Ribnik-Reifen, Bohinj-Wochen, Zareče-Auritz itd.

vse Angleži oplenili ter deželo opustošili, da si desetletja in desetletja tudi pri resnični dobri volji Angležev ne bo mogla več opomoči. Chamberlain pa je tudi povedal, da ne bodo vsi Buri v ednaki meri deležni obetanege blagostanja, češ, da si je angleška vlada »pridržala zelo krepka sredstva, da osebam, ki bi se po svojem vedenju pokazale kot nevšečne podanike, zabrani vrnitev v domovino ali pa že vrnene — iztirja«. — O vsem tem ni bilo v nedavno sklenjeni mirovni pogodbi govora, in kakor pove ta izjava, misli angleška vlada že sedaj na prelomitev svoje prisege. Tudi takojšnje povrnitev Burav, ki je v pogodbi zajamčena, ni mogel Chamberlain obljubiti, temuž se sedaj vračajo le oni burski farmerji, ki imajo sami dovolj sredstev za transport. Oni, ki so tako srečni, bodo res dobili od angleške vlade šotore, živež za en mesec, poljsko orodje in semena. V ta namen se je ustanovil v vsakem okraju odsek, ki poizveduje o potrebah ter deli podpore. A to vse bo le za majhen del prebivalstva, preden se obnovi splošna naselitev, bodo pretekla leta.

Najnovejše politične vesti.

Švicarski italijanski razpor je popolnoma pomirjen. Oba poslanika Carlin in Silvestrelli sta odpoklicana ter pošlje Italijana mesto Silvestrellija v Bern dosedanega poslanika v Atenah vojvodo Avarno. — Za vinsko klavzulo z Italijo. Zveza italijanskih vinskih trgovcev je izročila trgovinskemu ministrstvu spomenico, naj vlada ne dovoli Avstriji nikakih sprememb glede vinske klavzule. — Italija in Tripolis. Veliko začudenje vzbuja, da so tripoliške oblasti ubogale italijanskega poslanika ter razobesile zastave ob obletnici smrti kralja Umberta. — Pri zapiranju Francoskih samostanov. Vredno več francoskih menihov prihaja v Španijo, posebno v Catalonijo, tako da že opozarjajo listi vlado na nevarnost. — Meščanska vojska na Haiti. Vstaške druhali so se začele zelo grozeče vesti napram tajnim konzulom. — Češki katoliški shod se vrši dne 24. in 25. avgusta. — Kitajska vojna zave. Ameriške Zedinjene države. Kitajska vlada plačati vojno odškodnino v zlatu.

Dopisi.

Iz Krašnje. Današnja doba nosi za nas kmete znak krivice; ne samo, da vise nad nami ogromni davki in slabe letine kot egiptovske nadloge, pravica, za katero se potegujemo vsepovsod, izražena je le na papirju, deloma pa visi na jezikih,

Razun vsakdanjih koncertov domačih godcev, prireajo tudi razni potujoči umetniki in glumači na Bledu koncerte, plesne zabave in celo igrokaze na jezeru. V teh takorekoč officialnih veselicah se Slovani kar izgube ter prevladuje tuj, ne pa slovanski duh. Tega po mojem mnenju niso krivi avtohtoni Slovenci, kateri vsled blagra zdravilišča ne utegnejo in ne morejo pregnati ne tujih, niti slovanskih gostov, marveč pomanjkanje bolj premožnih slovanskih gostov-mecenov. Slovansko plemstvo in recimo tudi trgovci, upravljajoči svoje milijone pozimi na Rivieri, poleti pa v raznih Badenih ali v Švici, še skoro ne poznajo slovanskega Lucerna Bleda! Istina je, da je tega leta ruski bogatin, gosp. F., kupil ondi veliko »dačo« (vilo) in ni dvomiti, da bo to v vrsti z nemnogoštevilnimi, toda zalimi dačami nekaterih Slovencev zopet svoje vrste zmaga v pomenu dejanskega slovanskostva. Toda kaj podobnega se tu pripeti le poredkoma! Sedaj je v gostilnicah prve vrste in celo v »Curhausu« le težavno najti ruskih, čeških in sploh slovanskih plemenitašev ali premožnih kapitalistov. Ondi so le Francozi, Nemci, Italijani in mednarodni Židje. Kako je to žalostno in nespametno!...

S tem se tudi pojasnuje to, da se društveno slovansko življenje pojavlja neoficialno v meščanskih gostilnicah, v katere navadno tudi zahaja češka in slovenska srednja inteligencija.

(Konec prih.)

s katero se baha duhovščina teoretično po lecah, v vsakdanjem življenju pa ji bide nevsmiljeno v obraz. Dokaz poslednje trditve podaja nam v preživi luči najnovejša, a tem značilnejša zgodovina naše krašnje občine, katero pošiljamo javnosti v dokaz, da ne kimamo.

Nekaj let sem bili smo z našim župnikom nekam zadovoljni, ker se ni opazilo na njem, da bi bil prestrašen duhovnik in politikar. Hodil je svoja, če tudi skrivnostna, intimna pota, mi smo pomiškavali na eno oko, pa se je vse eno shajalo po božje z njim, akoravno je plačal po stopnji zmage mereč pri teh ali onih volitvah svojim ožjim kompanijonom za več ali manj poličev in se z notranjo zadovoljnostjo kot vreča prislanjal k podbojem kakih vrat — kakor ima navado — med tem, ko so počivale njegove močne roke na njegovem blaženo debelem ospredju.

Iz za zadnjih občinskih volitev, ki so se vršile 6. junija, pa nam je v želodcu, kakor muha v skledi, takrat pokazal je svoje tope, ošabne, pristranske, nam blagi mir razdirajoče rogove, s katerimi je zanetil razdor med prej v prijateljskih razmerah živečimi občani. Za ta ponesrečen naskok pripravil je se zakotno že dolgo. Ko je po preteku treh let odzvonilo za vselej prejšnjemu županu, — pomagal mu je župnik voditi občinske posle na znani, tajni katoliški podlagi pri bokalu v največjo nezadovoljnost in kvar cele občine — vzdignili smo se kmetje v očigled na prejšnje tako brezbržno in brezvestno gospodarjenje in sklenili izvoliti županom moža iz svoje sredine, moža, ki bo pošteno opravljal poverjene mu posle. Ali župnik, ta pri občinskih volitvah nebodigatreba, začel je delati zgago. Ko je prosil neki vse povsodi čislani posestnik za premeščenje iz drugega v prvi volilni razred, že takrat delal je župnik, najbrže kaj hudega zase in svoje privržence, sluteč na vse kriplice, da to prepreči. Sklical je shod sebi vdanih odbornikov v »blagoslovljeni« hiši veliki petek zvečer, takrat, ko bi imel opraviti pred božjim grobom rožni venec in litanije. Ljudem, hitečim v cerkev, posmehovali so se drugi, ki so videli župnika pri polni čaši, grešnega nad suhim grehom nevoščljivosti, češ, kaj hitite, gospod ga še pijejo. Ko so se močje že jeli spogledovati in prijemati za pokrivala, da bi cvrtnal je župnik in poropotal v naglici litanije brez običajnega rožnega venca. Vkljub te župnikove nevoščljivosti volil je dotični posestnik letos v prvem razredu. Dasi je župnik takoj pri prvem valu pogorel, ni mogla mirovati ta posebljena »slaba vest«. Razposlal je namreč na vse vetrove urne agitatorje, ki so oznanjevali njegovo besedo z najlepšimi obljubami, babjevernimi, da bodo deležni župnikovega blagoslova, zavednim in v mišljenju bolj samostojnim s strašilom toče, namečkom kake smreke ali pa, da ne dobodo nikakega gospoda več v faro, ako ne volijo na duhovskega stran. Farški kimovci, zlasti pa kratkopametne ženske so zagnale veliko glorio, da vera peša po onih, ki ne drže in ne volijo z župnikom. Seveda se je zaneslo tudi veliko sovrašstva in krega po župnikovih generalih med mirne občane. Onim pa, ki nismo na pameti slepi, niso slične grožnje nič kaj pokvarile apetita; obžalujemo pa odkritosrčno in pribijamo na desko, da ne peša vera vsled nas, marveč vsled nepremišljenih početij našega »nadušljivega« pastirja in to celo med mladino, ki vidi, da ne dela župnik miru in sprave, marveč trosi jezo in sovrašstvo med župljani.

Na dan volitve je župnik zopet pokazal, da ni mož pravice, katero stresa v vseh mogočih variantah raz lece. Volilna komisija, sestojeca iz samih pristnih, hribovskih kimovcev, to se pravi iz mož, ki kimajo na vsako župnikovo besedo brez lastnega preudarka, ta komisija delala je zoper našo napredno kmetijsko stranko tako pristranski po namigu župnikovem, da smo bili prisiljeni takoj, ko so kimovci z župnikom na čelu pili na njegove stroške, segali v roke v znak zvestobe in ugibal, kedo da jim bo županoval, rekurirati.

Vi pa, župnik, ne delajte zdražbe in pohujšanja, uravnavajte svoja dela po pravi-

vici in resnici, katero oznanujete, ogibajte se vam nevarne gostilne, živite z vsemi ljudmi v miru, ne mešajte se v občinske zadeve, kjer ste, kakor skušnja uči, samo za peto kolo, zgago in jezo, držite se vestno, drugače se bomo še videli.

Iz Vipave. »Narodna čitalnica« vipavska ima zabeležiti v svojo kroniko zopet lep večer, ki dela čast društvu, osobito pa velečislanim članom slovenske drame iz Ljubljane.

Dne 27. julija t. l. so priredili namreč imenovani člani na prijazno vabilo tukajšnje čitalnice v graščini pod Kostanjem ob izviru Vipave igrokaz v treh dejanjih »Oče in oči« ali »ženski Otelo«.

Predstava je bila v pravem pomenu besede veličastna. Iz vseh krajev rajske vipavske doline prihitelo je zavedno ljudstvo, da se udeleži predstave in da s svojim pohodom počasti velecejenjene goste iz Ljubljane; tudi domači iz trga, kateri so se dosedaj pri takih prilikah prav radi odlikovali s svojo odsotnostjo, prišli so v polnem številu in pokazali, da imajo srce do lepe slovenske drame. Tako je prav! — Udeležba bila je tedaj nepričakovano velika — ogromna.

Velečislani člani slovenske drame so gotovo ponosni na to, da so prišli k nam na periferijo iz centra čudovite naše mile domovine!

Po predstavi zbrali smo se v znani grofovi »Podskali« pri čaši rujnega Vipavca. Dasi je prostor tu ob izviru Vipavice obširen, vendar bil je za ta večer premajhen. Tu so pevski zbori iz raznih krajev vipavske doline vrteč se krasno popevali ob spremljanju šumeče Vipavice; tudi lepih napitnic raznega zapopadka ni manjkalo. Le prehitro zažarila je jutranja zarja, katere je napovedala milim našim gostom čas ločitve. Ločili smo se z nado, da se skoraj zopet vidimo v graščini pod Kostanjem.

Dolžnost naša je, da izrekamo velečislanim članom slovenske drame in na tem mestu za vzorno predstavo, katere je bila spojena s požrtvovalnim trudom, svojo najiskrenejšo zahvalo. — Zahvalujemo pa se tudi najudaneje visokorodnemu g. grofu Lanthieriju za prijaznost, da je dal na razpolago za ta dan svoje prostore, kar je pripomoglo, da se je predstava tem impozantnejše izvršila. — Hvala pa tudi vsem udeležnikom iz okolice kakor tudi domačinom!

Sokolska slavnost v Idriji.

(Dalje.)

Za naraščanjem je nastopilo 69 telovadcev v šesterostopu k skupnim prostim vajam. Proste vaje je vodil načelnik idrijskega »Sokola«, br. Novak, predvadila sta pa br. Fr. Kandare, podnačelnik ljubljanskega, in br. J. Smrtnik, načelnik celjskega »Sokola«. Proste vaje, izvajane brez večje hibe, ugajale so izredno navzočemu občinstvu, kar je pričalo dolgotrajno ploskanje. Oko veččaka pa je zapazilo mnogo nejednakosti v izvajanju posameznih gibov, katere so izvirale iz nezadostne priprave. Zahtevati pa se tudi ne more od slovenskega sokolstva, da bi izvajalo skupne proste vaje precizno, kakor zamore to storiti izborna organizirano češko sokolstvo. Nimamo še tiskanega sokolskega telovadnega sestava, po katerem bi se vezbala jednotno naša sokolska društva, ampak je vsako društvo prepuščeno samo sebi. Le vadiatelj, ki so imeli v ljubljanskem »Sokolu« svojo šolo, zamore nastopati s svojimi telovadci skupno. Vedno občutnejša je potreba jednotne organizacije slovenskega sokolstva. Zategadelj se ne sme soditi naših javnih telovadlj preostro! Po prostih vajah pripravilo se je telovadno orodje, katero pa se ni postavilo tako hitro, da bi odgovarjalo sokolski točnosti. Seveda je bilo tu zopet vreme krivo, ker so se orodja tik pred pričetkom telovadbe prenesla iz telovadnice. Ko je bilo postavljeno orodje, nastopile so posamezne telovadne vrste, 7 po številu, k orodni telovadbi, in sicer je telovadil:

»Prvi istrski Sokol« v Pulju z jedno telov. vrsto na konju in drugu, predvadil je načelnik br. Fezerinar,

»Ljubljanski Sokol« na drugu in bradlji, predvadil načelnik br. dr. Murnik, »Tržaški Sokol« na drugu in bradlji, predvadil učitelj F. Bergant,

»Celjski Sokol« skok v višino s prožno desko in na drugu, predvadil načelnik br. Jos. Smrtnik,

»Gorenjski Sokol« 1 vrsta na drugu in bradlji predvadil načelnik br. Evg. Sajovic, 2. vrsta na bradlji in drugu predvadil vadiatelj br. J. Sajovic,

in »Idrijski Sokol« na bradlji in konju predvadil načelnik br. Novak.

Za nastop k orodni telovadbi so bile pravljene še 3 vrste, 1 celjskega in 2 idrijskega Sokola, ki niso nastopile radi pomanjkanja orodja.

Da bi bilo več točnosti pri menjavanju orodja in končanju telovadbe, uspela bi bila ta telovadba najbolje. Od težkih vaj ljubljanskega in tržaškega »Sokola« stopnjevala je telovadba preko celjskega, puljskega, gorenjskega do lahkih vaj idrijskega »Sokola«. Gledalec ustvaril si je tako lahko sliko o sokolski telovadbi, videl je stopnjevanje od lahkega do težkega, dobil prepričanje, da se je z vstrajno vežbo lahko povzpeli do navidez nedosežnih vaj ljubljanskega in tržaškega »Sokola«. Telovadci zadnje omenjenih Sokolov so vzbujali s svojimi težkimi, a z lahkoto in eleganco izvedenimi vajami občudovanje gledalcev, druge vrste bile so zategadelj bolj v ozadiju. Reči pa moramo, da so se za orodno telovadbo veliko bolj pripravile, kakor pa za proste vaje. Opazilo se je, da jedno društvo gleda na dohod in odhod od orodja, drugo pa zopet ne. Vse izvedbe posameznih telovadcev spremljalo je navzoče občinstvo z burnim, navdušenim odobravanjem. Splošna sodbota telovadbi je, da je ista izpadla, vpoštevaje slabe razmere, v kojih se nahaja slovensko sokolstvo, dobro, a bila bi lahko boljša, kakor je jedenkrat pripomnjeno, da bi se bila boljše pripravila nekatera društva. Vsekakor čeravno ni tako izpadla, kakor bi bilo želeli, ima vendar za nadaljni razvoj sokolstva na slovanskem jugu velik pomen. Pokazala nam je napake in vsako društvo prizadevalo si bo iste odpraviti. Take telovadbe v manjših mestih naj bodo nekako predpripravljanje za prvo slovensko vsesokolsko slavnost v Ljubljani. Pri občinstvu napravila je ta telovadba vendar največji in najboljši vtis. Krepke in lepe postave telovadcev pričale so jasno, kako dobrodojen vpliv ima sistematično gojena telovadba na telo.

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. avgusta.

— **Osebnosti.** Naučnemu ministrstvu v službovanje dodeljeni profesor g. dr. Anton Primožič je dobil viteški križec Franc Jožefovega reda. — Pravni praktikant g. Janko Polec je prideljen okr. sodišču v Kamniku v službovanje.

— **Ljudski shod v Poljanski dolini.** V nedeljo, dne 3. avgusta, bo v Srednji vasi pri Trati v Poljanski dolini ljudski shod, na katerem bodeta o dogodkih v deželnem zboru poročala poslanca dr. Tavčar in Ciril Pirc. Zanimanje za ta shod je po celi Poljanski dolini pa tudi v bližnjem delu idrijskega okraja jako veliko in bo udeležba brez dvoma znamenita.

— **Obč. svet v Novem mestu** je v včerajšnji seji izvolil deželnega predsednika barona Heina za častnim občanom.

— **V znamenju jeze in obupa.**

Vsi poskusi klerikalne stranke, poteptati naprednjaštvo in zadobiti neomejeno gospodstvo na Kranjskem, so se klavrno izjalovili. Deset let lahko rečemo, da traja sedanji boj in klerikalci so še vsako bitko izgubili. Po I. katoliškem shodu so šli v volilni boj z nado, da dobe absolutno večino v deželnem zboru. Volilno bitko so izgubili. Potem so poskušali pridobiti veleposestnike, da bi se ustanovila nemško-klerikalna večina v deželnem zboru. Vzlic podpori barona Heina se jim tudi to ni posrečilo. Tudi v tej diplomatični bitki so podlegli. Na to so skušali z gospodarsko organizacijo ugnati naprednjake, a izgubili so tudi v tem boju bitko za bitko: najprej bitko z kmetijsko družbo, potem bitko s konsumi, ki drug za drugim propadajo, zlasti odkar se je razkrila afera z žlindro. Organizacija je v agoniji in Šusteršič je že zbežal, da ga občni krah ne pokoplje. Končno so prišle nove volitve v državni zbor. Klerikalci so se zvezali z Nemci in z vlado, a ni jim nič pomagalo. Zdaj so klerikalci vse svoje nade koncentrirali na nove volitve v deželni zbor. Zdaj — ali nikdar: so rekli. Stavili bi bili svojo glavo, da dobe večino in zopet so bitko izgubili, večina je zopet protiklerikalna. Ves trud je bil zaman, vse žrtve brez koristi. Naposled so klerikalci storili zadnji korak. Začeli so revolucijo v deželnem zboru. A kaj je bil uspeh? Deželni zbor je bil poslan domov — klerikalci so tudi to bitko izgubili, in ta poraz je zanje toliko nevarnejši, ker je prebivalstvo začelo čutiti posledice klerikalne revolucije, ker se kaže silna

škoda, ki jo ima prebivalstvo vsled te revolucije. Nekaj dni so klerikalci poskušali z izjavami maskirati svoj poraz, ali tudi to ni šlo. Zdaj vladata v klerikalnem taboru obupanje in jeza. Naprej ne morejo, nazaj ne vedo. V tej stiski si pomagajo s psovanjem. Predvčeraj je »Slovenec« zopet naklepal cel uvodnik samih psov in laži. Uradnike in učitelje psuje, da so breznačajni slino-lizci, laže, da so klerikalci odklonili (!!!) zvezo z Nemci, dasi so zanj beračili, kakor ciganski otrok za krajcar, in laže, da je napredna večina hotela klerikalce »potlačiti pod klop« s tem, da jim je dala več zastopnikov v odsekih, kakor jim gre, čeprav bi bila lahko klerikalce iz odsekov popolnoma izključila, ker je to njena pravica. »Slovenec« članek kaže, da sta obupanje in jeza klerikalcem zmešali še tisto malo pameti, kar je imajo. — Toda, vroče je in morda je vročina nekoliko kriva, da »Slovenec« klepete, ne da bi se zavedel, kaj pravi. Mrzle obkladke, gospodje, Vam priporočamo. Potrebni ste jih!

Namen posvečuje sredstva ali stara klerikalna taktika.

Svojo ovaduško navado so nalezli vsi klerikalci od dr. Žlindre. Ta opravičeni stanovalec 15 sob v Ovičarjevi hiši je razširil kužne bacile ovaduštva v celi klerikalni stranki. Največje veselje, a s tem še ni rečeno, da tudi uspehe, ima nad c. kr. uradniki in učiteljstvom. Nekaj tacega, kar se vidi povsem jasno, vprizoril je neki dopisnik v »Slovenec« 24. julija t. l. Povod k denunciranju je dala izjava, ki jo je sklenilo učiteljstvo kranjskega okraja proti poslancu Jakliču. Kakor že pojasnjeno, je učiteljstvo napravilo isto iz lastne iniciative, izven uradne konference. Toda prilika je že, da se lahko malo blata vrže v c. kr. uradnike, ki so bili šele potem navzoči. Tako napada v prvi vrsti voditelja c. kr. okr. glavarstva, gospoda Alfonza Pirca, in poleg še c. kr. šolskega nadzornika, ravnatelja gospoda Andreja Žumra. Resnici na ljubo moramo konstatirati sledeče: Učiteljstvo je izven konference faktor sam za se. Tu sem se ne računa noben predsednik in noben nadzornik kot c. kr. uradnik. Ko se je izjava napravila, voditelja c. kr. glavarstva niti ni bilo v Cerkljah in gospoda nadzornika smo samo videli. Tedaj prosimo, kako naj pade odgovornost na ta gospoda?! Nesramna laž, katero mora spričati najbolj pobožen udeležnik konference, je to, kar piše »Slovenec«: »Strogo strokovna konferenca, h kateri so dolžni priti vsi učitelji in učiteljice, se v navzočnosti vodje okr. glavarstva in okr. šol. nadzornika zlorablja za otroške političke demonstracije, ki nimajo ž njo absolutno nobenega stika.« To je laž od prve besede do zadnje pike, ki ima samo namen, omenjena dva gospoda denuncirati. To je pristna falotarija, da govorimo v novem katoliškem tonu in taktu. To naj zadošča, da ne bode napačnega mnenja, ki ga »Slovenec« obuja z odkritim namenom. Dalje je tudi nesramno in izmišljeno, da stoji gospod nadzornik na strani učitelju Germeku in ga baje misli spraviti v železnice. To ni drugzega nič, kakor da bi se učitelja G. spravilo na hladno in gospoda nadzornika spravilo v neugoden položaj. Toda, kjer ni nič, tam ni nič. Gospod nadzornik je vesten izpolnjevalec svoje dolžnosti, ki je objednem objektivni proti učiteljem klerikalnega in liberalnega mišljenja. Grdo je od strani »Slovenca«, da priznanega šolnika, ki živi samo za šolo, vključuje njegovemu krhkemu zdravju napada tako nizkotno in sumniči dejanj, katerih omenjeni gospod ni zakrivil. Namen posvečuje sredstva!

Popravljen govor. Tisti »Bierschwefel«, ki ga je govoril dr. Šusteršič v deželni zboru, ko je utemeljeval svoj nujni predlog zastran volilne pravice, izide tekom prihodnjih dni kot posebna brošura. Rečeno je, da je ta govor tiskan po stenografskem zapisniku. Nasproti temu konstatiramo, da je dr. Šusteršič svoj govor v mnogih točkah premenil, da je marsikaj izpustil, kar je v deželni zboru govoril in marsikaj dodal, česar v deželni zboru ni govoril.

Divjanje davčne administracije.

Zadnjič smo priobčili »popravek«, ki nam ga je poslalo finančno ravnateljstvo na naše navedbe glede divjanja davčne administracije pri odmerjenju osebne dohodnine. Popravek je bil tako originalen, da mu še komentarja ni bilo treba pisati, saj je vsakdo kar otipal, kako puhlo je to opravičevanje. V tem času smo izvedeli celo dolgo vrsto novih slučajev, ki vsi pričajo, da davčna administracija postopa tako krivično, da hujše že ni mogoče. Ljudem, katerih razmere so vendar znane, katerih dohodki se dajo prav dobro preceniti, se je zaračunal dvakrat in trikrat večji dohodek, nego ga morejo v najboljšem slučaju imeti. Lahko bi navedli kar na tucate takih slučajev. Kar so nam prišli ljudje tekom minolih 14 dni povedati, je tako, da se človeku kar lasje ježe in se mora vsakdo vprašati: Kaj smo res zato na svetu, da si g. Kittag — ki še danes ne zna slovenski in se kar skriva pred strankami — iz naše kože izreže imenovanje za finančnega svetnika. Izmed premnogih slučajev, ki so nam znani, naj danes navedemo le jednega, ker je ta posebno značilen. Naš čestitljivi someščan, dolgoletni prokurist firme J. C. Majer, g. Pavel Drahsler, je kakor vselej, tako tudi za letos podal natančno in vestno napoved o svojih dohodkih. Napovedal je vsega skupaj okroglo 19.000 K dohodka. Vsakdo, ki pozna količjak ljubljanske trgovske razmere — in davčna administracija jih mora poznati, lahko na prstih izračuna, da je ta napoved resnična. Toda — glej, davčna administracija tej napovedi ni verjela, nego zahtevala »pojasnil«, češ, da sicer odpošlje cenilno komisijo. G. Drahsler je šel na davčno administracijo in je podal vsa zahtevana pojasnila. Cenilne komisije nato ni bilo, pač pa se je g. Drahslerju zaračunilo svojevoljno 25.000 K dohodka, torej celih 6000 kron več, nego ga je napovedal in imel. Kakor rečeno, mora davčna komisija poznati trgovske razmere, mora torej vedeti, da je v zadnjem letu trgovina sploh nazadovala in da so cene blagu padle, a vzlic temu je g. Drahslerju zaračunala 6000 K več dohodka nego ga je imel. Ali se to ne imenuje davkoplačevalec puščati s svedom?

Dramatični predstavi v Idriji.

pri kateri bodo gostovali člani slovenske drame se bosta vršili v drugi polovici avgusta in sicer »Če in oči« ali »Ženska Otel« in »Srečni oče« ali »Zakon na pobočju«.

Ubil se je gostilničar Franc.

ojkar iz Štare Loke. Padel je po stopnicah.

Zavestna dekla.

Pavla Burkelc, služkinja na Poljanski cesti št. 15, je sinoči okoli osme ure prižgala petrolejsko svetilko in jo hotela obesiti na steno. Ista pa ji je padla na posteljo, se razbila in olje se je razlilo, nakar je začela goriti tudi blazina. Burkelc je isto zgrabila in jo vrgla skozi kuhinjsko okno na ulico, kjer so ogenj pogasili; sama se ni nič opekla.

Roko zlomil.

Mirko Bergant, 10 let star, vračal se je včeraj popoldne iz Kolezije. Skakajoč po travniku se je spodtaknil nad kamenom in padel tako nesrečno, da si je zlomil levo roko pod komolcem. Bil je oddan v deželno bolnico.

Ponesrečen biciklist.

Jakob Kirar, užitninski paznik, se je vozil danes dopoldne na Karlovski cesti z biciklom. Zaletel se je v žično ograjo in se na dlani desne roke močno vrezal, poškoval se je tudi na obrazu.

Ura ukradena.

Jerneju Potočniku, tesarskemu mojstru v Zagati, je bila včeraj popoldne ukradena srebrna ura.

Izgubila je natakara M. K. zlatu.

ovratno verižico, v vrednosti 28 K.

Najnovejša novice.

Strop se je podrl. V Pragi se je podrl v neki niši v starem mestu strop v četrtem nadstropju ter prebil vse tri nadstropja. Potres v Kaliforniji je bil včeraj tako mečan, da je porušil deloma iz opeke zidana poslopja. — Kotel se je razletel v parni perilnici v Osterburgu pri Lipskem. Devet delavcev se je opeklo do smrti, 14 jih je ubitih, 5 pa hudo ranjenih. — 11 otrok zasutih vsled porušjenja neke jame je bilo včeraj blizu Geislebna na Nemškem. Pet je mrtvih, ostali so smrtno ranjeni. — Pet roparskih umorov je izvršil neki

Lacerque, ki ga je policija v Curihu prijel. Umore je sam priznal. — Surovost. V New Yorku so iz neke tovarne brizgali delavci z močnimi cevmi vodo na mimoideči judovski pogreb. Pogrebi so naskočili tovarno ter je nastal pretep, v katerem je bilo ranjenih nad 50 oseb. — Paromlin v Oseku je zgorel. Škoda se ceni na 130.000 K. * **Koliko stane strel iz topa?** Strel iz topa 350 mm stane 2600 K. Ladije, ki ima 15 oklepnih ladij ter strelna eno vodo, postrelja v eni uri 24 milijonov K. Količno se uniči poleg tega, ni še vračunljeno. * **Kako se v Afriki pozdravljajo?** Naši »Adamovski« bratje v Afriki imajo dokaj čudne šege pri pozdravljanju. Rod Yoruba, ki prebiva južno od Nigra, kadar sreča svojega poglavarja, se vrže na trebuh, pozdrav je bolj obreden nego prisrčen. Pri drugih rodovih se je pri pozdravu v znamenje veselja cmoka. Kadar pride kak Wagulha v družbo domačinov, vzame z desnico peščico peska posiplje ga v levo roko ter vrže čez glavo. Kadar se pri njih srečata dve osebi, pobožata se po trebuhu. Najbolj čudno šego imajo Batoki. Kadar se srečajo, se vržejo na tla, kolebajo se z ene strani na drugo in bi-jejo z rokama po medah. S tem javijo svoje veselje, da so srečali svojega znanca.

Društva.

— **Izlet društva tiskarjev na Kranjskem,** kateri se vsled slabega vremena 20. julija ni izvršil, se priredi ob vsakem vremenu v nedeljo dne 3. avgusta, z jutranjim vlakom. Predpoldne imajo stanovski tovariši shod, popoldne se napravi mal izlet v okolico in Gutenbergovu slavnosti, h kateri je vsakemu dovoljen pristop. Kraj, kamor se izleti, in prostor, kjer se vrši slavnost, naznani odbor udeležencem po shodu. Gostje in prijatelji črne umetnosti dobro došli!

— **Delavsko podporno društvo v št. Vidu nud ljubljano** pol-leti v nedeljo, 3. t. m., na Šmarno goro. Iz prijaznosti se udeležijo izleta s tamburicami »Prvi zagrebški zbor« in stari šentvidski pevski zbor. Odhod iz št. Vida po 7. uri zjutraj.

— **Pri koncertu prostovoljnega gasilnega društva Vič-Glince** na Traunovem vrtu prihodnjo nedeljo sodeluje iz prijaznosti pevski zbor viško-glinške čitalnice pod vodstvom gosp. Marna. Dosedaj so se oglasila za udeležbo k tomboli gasilna društva iz Brezovice, Dobrove, Ljubljane, Stepane vasi, št. Vida in Šiške. Akoravno je vstop prost, ne bodo cene jedij in pijač nič zvišane in je za dobro postrežbo skrbnjeno.

— **II. izlet »Planinskega Sokoliča« na Triglav** ve vrši od 11. do 18. avgusta in sicer po sledečem redu: odpeljejo ob vsakem vremenu v opoldanskim vlakom (zbirališče v Ljubljani ob 9. uri zjutraj pri g. Kendi, Židovska steza) dne 11. avgusta 1902 do postaje Javornik. Isti čas naj se nam pridružijo sodrugi na drugih postajah Rudolfove železnice. Iz Javornika odkorakamo združeni skozi Vintgar na Bled. (Postajališče na Bledu: Gostilna pri Peterneleu.) Dne 12. avgusta zjutraj odhod v Bohinj (Bohinjska Belajama pod goro Babjim zobom, Bohinjska Bistrica, Bohinjsko jezero). Dne 13. avg. Slap Savice, Komarča, Dolina sedmerih triglavskih jezer, Hribarice, Planina Velopolje. Dne 14. avgusta. Tolstec (Tosc), Velopolje, Kredarica (Triglavsko koča »Slov. plan. društva«). Dne 15. avgusta. Vrh Triglav (2864 m), Kredarica, Vrata, Aljaževa koča. Dne 16. avgusta. Peričnik, Mojstrana, Bled (eventualno čez prelaz Luknjo v Soško dolino, Predel in Mangart). Natančnejša poročila daje Radogorski. Zagorje ob Savi. Post. rest. (od 2. avgusta naprej Kranj. Post. rest.) Izletniki, ki se mi še dosedaj niso javili, naj store to takoj, da jim preskrbim legitimacije. Na veselo svidenje! Radogorski.

— **Društvo »Zvezda« na Dunaju** priredi v nedeljo 3. avgusta popoldne svoj tretji letošnji izlet v »Irenenthal« z zahodno železnico (Westbahn) do postaje »Unter Tullnerbach«, in od tod peš v restavracijo Anton Kunzl v Irenenthalu, kjer bode ob štirih popoldne sestanek in koncert. Vodja izleta in koncerta je vrli gospod Vinko Krušič. Ker sta se letos že dva izleta »Zvezde« tako izborna obnesla, upati je tudi pri tretjem prav obilne udeležbe. — Posebno lepo se je obnesel izlet v Maria Enzersdorf; pri tem je bila udeležba vprav veličastna. Vodil je izlet podpredsednik društva vrli rodoljub g. Dav. Dolenc. Gospica Jelica Tomec je priredila jako lepo šaljivo pošto. Ker je ta gospica vse stroške sama plačala, bil je dobiček za dijaški dom v Celju prav znaten. Trudoljubno so ji pomagale gospice: Anica Jezernik, Jelica in Emica Krušič, Anica Krušič, Olga kontesa Rotta, Marica Pukl, Angela Farčnik, Kristina Reš in Anica Šusteršič. Vsem bodi javno izrečena najiskrenejša zahvala!

— **Šolska izvestja.** Trgovska šola v Ljubljani končala je ravnokar letošnje šolsko leto. Vseh učencev je bilo 171, in sicer v gremijalni trgovski šoli 132, v privatni trgovski šoli g. Mahra pa 139. Po materinskem jeziku je bilo 134 Slovencev, 45 Hrvatov in Srbov, 44 Lahov, 43 Nemcev, 3 Grki ter po 1 Čeh in Francoz. Učni zbor pod ravnateljstvom g. Arturja Mahra imel je 16 oseb. K oprostilnemu izpitu, ki se je vršil dne 20. julija, oglasilo se je 17 učencev, od katerih je 1 prebil izpit z odliko, 16 pa z dobrim vspehom. Pri izpitu bil je zastopan trgovski gremij po načelniku g. L. Bürgerju in odborniku g. Khamu. 56 učencev privatne trgovske šole je bilo v Mahrovem penzionatu. Prihodnje šolsko leto prične se 1. oktobra. Zglasiti se je internim gojencem do konca avgusta, ostalim pa od 20. do 30. septembra. V trgovsko šolo sprejemajo se učenci, ki so z dobrim vspehom dovršili tri razrede srednje ali meščanske šole.

— **Štirirazredna ljudska šola v Radovljici** je imela v zaključnem šolskem letu razun nadučitelja še dva učitelja in eno učiteljico. Šola je obiskovalo koncem leta 101 deček in 81 deklic. Vsepeh je bil povoljen, ker prestopi v višje razrede 70 dečkov in 60 deklic. Šola so spojeni tudi tečaj obrtno-nadaljevalne šole.

Književnost.

— **»Planinski Vestnik«** ima v 7. števil. to-le vsebino: 1. S cepinom in vrvo. Spisal J. M. (Dalje). — 2. Po Hrvaški Švici in okolici na kolesu. Spisal Juraj Lubič. (Dalje). — 3. Nekoliko prepotrebni pogojev za gorske ture. — 4. Društvene vesti. — 5. Književnost. — 6. Raznoterosti. — 7. Poziv na IV. tekmovalno slikanje.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 1. avgusta. Uradna »Wiener Zeitung« prijavlja danes sankcionirana zakona glede odprave eraričnih mitnic in glede davka na vožne listke.

Petrograd 1. avgusta. Blizu Saratova je nastal kmetijski punt. Kmetje so okrajnega predstojnika in sodnika napadli in oba ranili. Guverner je z vojaštvom zadušil punt.

Pariz 1. avgusta. »Echo de Paris« javlja, da je papež poslal francoski vladi protest zaradi zatvorjenja samostanskih šol, da pa tega protesta ne objavi, ker se boji, da bi francoska vlada odgovorila z represalijami.

London 1. avgusta. Lišti narn. kraljevega kronanja velika vojaška revija, pri kateri bo kralj osebno razdelil spominske svetinje. Te, v spomin na kronanje izdane svetinje, pa nimajo datuma, iz česar se sklepa, da se v odločilnih krogih še vedno računa, da bo morda treba kronanje zopet preložiti.

London 1. avgusta. Vlada je na Nizozemskem nahajajočim se Burom naznanila, da jim ne dovolj, vrniti se v Južno Afriko.

Narodno gospodarstvo.

— **Mestna hranilnica ljubljanska.** Meseca julija 1902 vložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 904 strank 454.002 K 42 h, 881 strank pa dvignilo 570.914 K 66 h.

— **Splošno kreditno društvo v Ljubljani** je imelo v mesecu juliju 162.947 K 47 h prejemkov in 155.726 K 81 h zdatkov, torej skupno 318.674 K 28 h prometa.

— **Mestna hranilnica v Kamniku.** V mesecu juliju 1902 je 122 strank vložilo 38.167 K 34 h, 65 strank dvignilo 15.159 K 17 h, 19 strankam se je izplačalo posojil 29.400 K, stanje vlog 509.481 K 27 h, stanje posojil 237.732 K 45 h, denarni promet 125.018 K 29 h.

— **Mestna hranilnica v Radovljici.** V mesecu juliju 1902 je 186 strank vložilo 66.287 K 64 h, 128 strank vzdignilo 30.243 K 27 h, 48 strankam se je izplačalo posojil 62.670 K, denarni promet 267.345 K 63 h.

Borzna poročila.

Žitne cene v Budimpešti dne 1. avgusta 1902.

Termin.

Pšenica za oktober za 50 kg K 652

Rž " " april 1903 " 50 " " 637

Koruz " " oktober " 50 " " 532

Koruz " " avgust " 50 " " 466

Oves " " maj 1903 " 50 " " 491

Oves " " oktober " 50 " " 520

Efektiv.

15 vinarjev ceneje.

Dunajska borza		
dné 1. avgusta 1902.		
Skupni državni dolg v notah	101:80	
Skupni državni dolg v srebru	101:85	
Avstrijska zlata renta	121:70	
Avstrijska krona renta 4%	99:85	
Ogrska zlata renta 4%	121:20	
Ogrska krona renta 4%	97:90	
Avstro-ogrsko bančne delnice	1800:—	
Kreditne delnice	882:50	
London vista	239:65	
Nemški državni bankovci za 100 mark	116:95	
20 mark	23:40	
20 frankov	19:05	
Italijanski bankovci	94:10	
C. kr. cekini	11:28	

Najboljša hrana
za zdrave
in na
Kufeke-jeda moka
zelodčnem
crevesu
bolne
otroke.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 806 m. Srednji krašni tlak 756.0 mm.

Julij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v C	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
31.	9. zvečer	737.4	20.2	sr. jz.ahod	jasno	0.0 mm.
1.	7. zjutraj	737.4	17.3	brezvetr.	jasno	
2.	2. popol.	736.7	27.2	p. m. zah.	pol. oblak.	

Srednja včerajšnja temperatura 19.9°, nor-
male: 19.7°.

Vsem svojim prijateljem in znancem
javljamo v imenu svojem in sorodnikov,
da je Božja Previdnost poklicala v božji
svet mojo preljubljeno soprogo, oziroma
mater, teto i. t. d.

Alojzijo Minatti roj. Grum

ki je danes ob pol 11. dopoldne umrla
v 41. letu svoje starosti po dolgi in
mučni bolezni.

Pogreb pokojnice bo v soboto zjutraj.
Zadušnice se bodo brale v župni
cerkvi na Igu. (1799)

Pokojnico priporočamo v blag spomin.
V Ljubljani, dne 31. julija 1902.

Alojzij Minatti, trgovec in posest-
nik, soprog. — Vladimir, Viljem,
Alojzij, singvi. — Rodbine Go-
vekar, Kerzan, Grum, Strum-
belj, Možek, Ponikvar.

Kahm in Murnik prodajata brinovec in burski liker Frana Cveka iz Kamnika.

b (1789-1)

Naznanilo.

Valed obrekovanj, ki jih razširja
gledé mene moj bivši senzal **Franc
Cerar**, naznanjam vsem producentom
lesa, ki so v kupčijski zvezi z menoj, da
sem proti imenovanemu **Francu Ce-
rarju vložil kazensko ovadbo** in
si pridržujem, da svoj čas izid obravnave
razglasim.

V Ljubljani, 31. julija 1902.

(1803—1)

Anton Deghenghi.

Učenca

(1773-3)

iz dobre hiše sprejme

Štefan Lapajne v Idriji,
špecerijska in delikatesna trgovina.

Pisar

z lepo pisavo **se sprejme** v notarski
pisarni v Ilirski Bistrici. Oni, kateri imajo
že nekoliko prakse, imajo prednost.
Vstop in plača po dogovoru.

(1808—1)

Dr. A. Žnidarič

c. kr. notar v Ilirski Bistrici.

Št. 1001.

Odda se stavba

prizidka k gimnazijskemu poslopju v Kranju, obsegajoča tri
učne sobe in preložitve stranišč.

Pismene, postavno kolekovane ponudbe, v katerih je ponudene svote s števil-
kami in besedami zaznamovati, so **do 8. avgusta t. l.** pri podpisnem mestnem
predstojništvu z varščino 500 K vložiti.

Načrti, izkaz enotnih cen in pogoji so v uradnih urah vsakemu v občinskem
uradu na razpolago.

Mestno predstojništvo v Kranju

dne 29. julija 1902.

(1815—1)

Absolviranega jurista

ali pa

majšega notarskega kandidata

vsprejme takoj (1816—1)

notar dr. R. Bežek.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1902. leta.

**Odhod iz Ljubljane j. z. kol. Proga des
Trbiž.** Ob 12. uri 24 m po noči osonni vlak v Trbiž,
Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo,
Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-
Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj čez Amstetten. —
Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pon-
tabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno,
Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez
Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen; Mari-
jine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago,
Lipsko; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m
dopoludne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m
popoludne osonni vlak v Trbiž, Beljak, v Pontabel,
Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno; čez Selz-
thal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Ino-
most, Bregenc, Curih, Geneve, Pariz; čez Klein-Reifling
v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb,
Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj
čez Amstetten. Ob nedeljah in praznikih ob 5. uri
41 m popoludne v Podnart-Kropo. Ob 10. uri po noči
osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Mo-
nakovo, (Ljubljana-Monakovo direktni vozovi I. in II.
razreda). — **Proga v Novomestu in v Kočevju.**
Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomestu-
Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoludne
istotako, ob 7. uri 08 m zvečer v Novomestu, Ko-
čevje. — **Prihod v Ljubljano j. z. kol. Proga
iz Trbiža.** Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z
Dunaja čez Amstetten in Monakovo, (Monakovo-Ljub-
ljana direktni vozovi I. in II. razreda), Inomost, Fran-
zensfeste, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna,
Celovca, Beljaka. Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak
iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m popoludne osonni vlak
z Dunaja čez Amstetten, iz Lipska, Karlovih varov,
Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda,
Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenca, Ino-
mosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Ce-
lovca, St. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 44 m po-
poludne osonni vlak z Dunaja, iz Ljubna, Selzthala,
Beljaka, Celovca, Monakova, Inomosta, Franzensfeste,
Pontabla. Ob nedeljah in praznikih ob 8. uri 38
m zvečer iz Podnarta-Krope. — Ob 8. uri 51 m
zvečer osonni vlak z Dunaja, iz Lipskega, Prage,
Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih
varov, Plznja, Budejovic, Linca, Ljubna, Beljaka,
Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta. **Proga
iz Novega mesta in Kočevja.** Osonni vlaki:
Ob 8. uri in 44 m zjutraj, iz Novega mesta in Ko-
čevja, ob 2. uri 32 m popoludne iz Straže Toplice,
Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 36 m zvečer,
istotako. — **Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kam-
nik.** Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri
5 m popoludne, ob 8. uri 50 m in ob 10. uri 25 m
zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.
— **Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika.**
Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri
6 m popoludne, ob 8. uri 10 m in ob 9. uri 55 m
zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.
— Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljub-
ljani za 2 minute spredi. (1517)

Razglas.

Podpisano podjetje potrebuje **najpozneje do dne
15. septembra t. l.**

**10.000 (desettisoč) košar za
razpošiljanje grozdja.**

Tvrdke, ki se za dobavo zanimajo, naj pošljejo svoje
dopise družbi **do dne 3. avgusta t. l.**, odkoder se jim
bodo potem dala potrebna navodila gledé stavljenja njiho-
vih ponudeb in zahtev.

Uzorna Pivnica

**I. hrvatsko dioničko društvo
za proizvodjanje šampanjca i promet domačih vina.**

(1802)